

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2017-5 van:

DE HEER Q,
wonende te W,
verder te noemen: klager,

tegen:

DE HEER MR. E,
kantoorhoudende te R,
verder te noemen: de mediator.

---

1. De procedure

- 1.1 Met een op 15 maart 2017 binnengekomen brief, met bijlage, heeft klager een klacht ingediend bij de Tuchtcommissie over het handelen van de mediator.
- 1.2 Bij brief van 31 maart 2017 (met bijlagen 1-4), binnengekomen op 4 april 2017, heeft de mediator verweer gevoerd.
- 1.3 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 19 mei 2017 te Den Haag. Partijen zijn verschenen; klager met zijn echtgenote.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1 De mediation heeft betrekking gehad op de afwikkeling van de verkoop door klager aan een derde van bedrijfsruimte (met een bedrijfswoning) die aan klager en zijn echtgenote zelf toebehoorde.
- 2.2 Op 9 juni 2015 hebben partijen de mediationovereenkomst gesloten.
- 2.3 De mediation heeft plaatsgevonden tussen 9 juni 2015 en 19 december 2016. De mediation is succesvol beëindigd. Op 6 oktober 2016 hebben partijen tijdens de negende mediationbijeenkomst onder leiding van de mediator allesomvattende afspraken gemaakt. In december 2016 hebben de advocaten de gemaakte afspraken vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst. Daarna heeft de notariële levering van de bedrijfsruimte aan de bedoelde derde plaatsgevonden.
- 2.4 Op 4 februari 2017 heeft klager een klacht tegen de mediator ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (hierna: "SKM").
- 2.5 De klachtbehandelaar van SKM heeft de klachtbehandeling op 3 maart 2017 zonder resultaat beëindigd.

3. De klachten en het verweer daartegen

- 3.1. Klager heeft twee klachten geformuleerd.
- 3.2 De eerste klacht betreft het uurtarief dat de mediator aan klager in rekening heeft gebracht. Het gaat hierbij meer in het bijzonder om de vraag of het ten laste van klager gebrachte tarief, van ($\frac{1}{2} \times$) € 275 per uur, inclusief btw is, zoals klager stelt, dan wel exclusief btw, zoals de mediator betoogt.
- 3.3 De tweede klacht betreft de kosten van het opstellen en uitwerken van de vaststellingsovereenkomst die tot stand moest komen (en is gekomen) nadat de beide partijen gedurende de mediation overeenstemming hadden bereikt. Klagers advocaat heeft voor het opstellen van een concept van deze vaststellingsovereenkomst aan (alleen) hem, klager, een bedrag van ongeveer € 2.400 in rekening gebracht, dat – zo stelt klager- niet voor de helft kon worden verhaald op de andere partij. Hij verwijt de mediator dat hierover geen duidelijke, voor hem billijker, regeling is getroffen. De mediator verweert zich hiertegen met de stelling dat de beide partijen uitdrukkelijk hebben afgesproken dat het op schrift stellen van de vaststellingsovereenkomst een zaak van de partijen zelf, met bijstand van hun advocaten, zou zijn.

4. De beoordeling

- 4.1 De Tuchtcommissie overweegt met betrekking tot de klachten en het daartegen gevoerde verweer het volgende.
- 4.2 De door de beide partijen in de mediation getekende mediationovereenkomst vermeldt in artikel 7.1 dat het honorarium van de mediator “€ 275,00 per uur, exclusief btw” bedraagt. Hierbij is een voetnoot geplaatst, die als volgt luidt: “T.a.v. particulieren geldt een uurtarief inclusief btw.” Klager beroept zich op de tekst van deze voetnoot. Volgens de mediator is deze voetnoot niet van toepassing, nu hij met de beide partijen overeenstemming heeft bereikt over zijn standaardtarief van € 275 exclusief btw, en klager bovendien in het geschil waarin deze mediation is overeengekomen, niet als particulier is opgetreden.
De Tuchtcommissie stelt vast dat dit geschilpunt een zuiver civielrechtelijk geschil betreft, dat als zodanig geen onderwerp van een tuchtklacht kan zijn. Voor een tuchtrechtelijke beoordeling zou slechts plaats kunnen zijn als de mediator door het standpunt dat hij in dit geschil heeft ingenomen, een of meer Gedragsregels heeft geschonden. Zo'n geval doet zich hier niet voor; klager heeft ook geen Gedragsregel(s) genoemd die de mediator op dit punt zou hebben geschonden. De Tuchtcommissie overweegt hiertoe, en deels ten overvloede, het volgende. De kwestie waarin de beide partijen – na verwijzing door het gerechtshof – zich tot de mediator hebben gewend, betrof de voormalige bedrijfshuisvesting (met inbegrip van een bedrijfswoning) van de onderneming die klager in het verleden, tot het tijdstip van de bedrijfsbeëindiging, had gevoerd. In de mediationovereenkomst is “de Kwestie” omschreven als “Verkoop bedrijfsruimte, best. uit appartementen; Splitsingsperikelen”. Daarmee ging het onmiskenbaar om een zakelijke transactie van klager als (gewezen) ondernemer. Het gegeven dat hij in privé (en mede namens zijn echtgenote) procedeerde en in de mediation optrad, legt daarbij geen gewicht in de schaal. Men kan een onderneming immers ook in de vorm van een zogeheten eenmanszaak voeren en dusdoende ook zichzelf (in privé) binden door transacties op naam van de onderneming. Klager heeft tijdens de zitting verklaard dat de handelsnaam van de onderneming “Y” was. Deze aanduiding correspondeert met klagers e-mailadres zoals opgenomen in de mediationovereenkomst, zijnde Y. Aanknopingspunten voor een handelen van klager als particulier – in tegenstelling tot een handelen van hem in een kwestie betreffende zijn (vroegere) bedrijf – zijn er niet. Op grond van dit alles slaagt de hier beschreven eerste klacht dus niet.

- 4.3 Ook de tweede klacht is ongegrond. Klager vermeldt in de beschrijving van deze klacht dat – nadat hij en zijn wederpartij tijdens de mediation overeenstemming hadden bereikt – in een *conference call* van de beide advocaten en de mediator is afgesproken dat zijn (klagers) advocaat vervolgens een concept van de vaststellingsovereenkomst zou opstellen. De mediator heeft in zijn e-mailbericht van 11 oktober 2016, dat hij direct na de telefonische vergadering aan de partijen en hun advocaten heeft gezonden, ook met zoveel woorden vastgelegd dat de advocaat van klager een concept van een vaststellingsovereenkomst zal opmaken. Deze afspraak kan niet anders betekenen dan dat de mediator daarbij geen taak meer had. Het was aan de partijen (en hun advocaten) zelf om af te spreken wie welke vervolgstappen zou zetten en wie daarvoor zou moeten betalen. De verantwoordelijkheid van de mediator was op dit punt geëindigd. Hem valt geen verwijt te maken van het feit dat, naar klager stelt, diens wederpartij niet bereid is gebleken bij te dragen in de kosten van het concipiëren van de overeenkomst door zijn (klagers) advocaat.
- 4.4 De beide klachten zijn dus ongegrond. Dit leidt tot de hierna te vermelden beslissing.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klachten ongegrond.